

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI
PN.4131. 49 .2014

Olsztyn, dnia 19 marca 2014r.

21 MAR. 2014
Urząd Gminy Kruklanki
Wpłynęło dnia 21.03.2014 Nr 716
liczba załączników
podpis - dla P. Gęsiorek

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność § 4 uchwały nr XXVIII/205/2014 Rady Gminy Kruklanki z dnia 18 lutego 2014r. w sprawie zatwierdzenia taryf na zbiorowe zaopatrzenie ścieków w zakresie sformułowania „uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.” z powodu istotnego naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Kruklanki, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym i art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2006, Nr 123, poz. 858 z późniejszymi zmianami) zatwierdziła taryfę na zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Gminy Kruklanki na okres od 1 stycznia 2014r. do 31 grudnia 2014r.

W ocenie organu nadzoru powołany w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego zapis uchwały w sposób istotny narusza prawo.

W § 4 uchwały podjętej w dniu 18 lutego 2014 r., Rada postanowiła, że uchwała ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. Oznacza to, że Rada nadała przedmiotowej uchwale moc wsteczną obowiązującą.

Poza wszelkim sporem pozostaje, iż uchwała w sprawie zatwierdzenia taryf nie jest aktem prawa miejscowego, w związku z czym nie może być ona oceniana przez pryzmat przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, które w wyjątkowych przypadkach pozwalają nadać aktom normatywnym wsteczną moc obowiązującą. W takiej sytuacji przedmiotową uchwałą ocenić należy przez pryzmat kryterium zgodności z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Do zasad tych zalicza się m.in. zasadę niedziałania prawa wstecz, wynikającą z zasady praworządności materialnej oraz z zasady zaufania obywateli do państwa.

W orzeczeniu z dnia 30 listopada 1988 r. Trybunał Konstytucyjny wyjaśnił, że zasadę niedziałania

prawa wstecz rozumie się nie tylko jako zakaz stanowienia norm prawnych, które nakazywałyby stosować nowo ustanowione normy prawne do zdarzeń, które miały miejsce przed ich wejściem w życie i z którymi prawo nie wiązało dotąd skutków prawnych (zasada *lex retro non agit* we właściwym tego słowa znaczeniu), lecz także jako zakaz stanowienia intertemporalnych reguł, które mają określić treść stosunków prawnych powstałych pod rządami dawnych norm, a trwających w okresie wejścia w życie norm nowo ustanowionych, jeżeli reguły te wywołują ujemne prawne (a w konsekwencji społeczne) następstwa dla bezpieczeństwa prawnego i poszanowania praw nabytych (K 1/88, OTK 1988, nr 1 poz. 6; za: G. Wierczyński: Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, Oficyna 2009 r.).

O dopuszczalności nadawania wstecznej mocy obowiązującej Trybunał wypowiedział się także w orzeczeniu z dnia 29 stycznia 1992 r. stwierdzając, że zakaz retroaktywności ma charakter względny, o ile treść danego prawa była niegodziwa lub społecznie szkodliwa (K 15/91, OTK 1992 nr 1 poz. 8). W kolejnym stwierdził, że odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej, ocenionej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji (wyrok z dnia 31 stycznia 2001 r., P 4/99, OTK 2001, nr 1, poz. 5), oraz gdy jednocześnie realizacja tej zasady nie jest możliwa bez wstecznego działania prawa (wyrok z dnia 7 lutego 2001 r., K 27/00, OTK 2001, nr 2, poz. 29). W wyroku z dnia 25 września 2000 r. Trybunał Konstytucyjny uznał, że działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art. 2 Konstytucji, o ile tak wprowadzone przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych jej adresatów (K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz. 186, za: G. Wierczyński: Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, Oficyna 2009 r.).

W przypadku przedmiotowej uchwały trudno uznać, aby zachodziły opisane powyżej, wyjątkowe przesłanki nadania uchwale mocy wstecznej. Co więcej, ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków zawiera precyzyjne regulacje (art. 24), które w istocie wyłączają zaistnienie wypadku, w którym konieczne byłoby unormowanie kwestii stawek taryfowych z mocą wsteczną.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Gminy Kruklanki,
2. Wójt Gminy Kruklanki.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Marian Podziewski